

Bistro, pogoli mi káve remicin
demokracijo.

(gradske urad. čl. 11/ii 20)

BISTVO, POGOJI IN TEŽAVE RESNIČNE DEMOKRACIJE

I.U v o d: Kriza moderne parlamentarne demokracije, in njeni vzroki.

Moderna demokracija je otrok velike francoske revolucionije. Glavne pridobitve:

a/ priznanje osebne svohode in enakopravnosti /odprava fevdalizma/

b/ priznanje ljudske suverenosti /n proglasitev ustanove /odprave absolutizma/

Skratka šlo je predvsem za novo ureditev držav, za nov politični red. Tako je nastal demokratični parlamentarizem, zasnovan na podlagi splošne, enake in tajne volivne pravice. Odgovornost vlade nasproti parlamentu.

Ta demokratična ureditev je bila po vsej zasnovi centralistična. Vsa oblast izhaja po tem naziranju od države.

Dokler je šlo samo za splošna politična vprašanja, je demokratični parlamentarizem razmeroma dobro deloval. V splošnih takih političnih zadehah je lahko vsak državljan pametno sodil in odločal. V kulturna zlasti pa v gospodarska in socialna vprašanja pa se takratna liberalna država ni vmešavala.

Ko so stopila v ospredje moderne gospodarska in socialna vprašanja so se pričele težave.

Demokratični parlament je bil resničen predstavnik političnega ljudstva in ~~njene~~ je pravilno izražal njegovo politično miselnost. Ni pa bil zmožen prestavljati gospodarske in socialne interese in težnje ljudstva. A Kratko: aktualna gospodarska in socialna struktura ljudstva ~~se~~ v demokratičnem parlamentu ni bila predstavljena, se v njem ni izražala.

Nove gospodarske in socialne razmere /kapitalizem, / so zahtevale da pridejo v javnem življenju do primerne veljave gospodarski in socialni ~~interes~~ pogledi in interesi različnih stanov in gospodarskih ~~področij~~ oziroma panog. Tega v demokratičnem parlamentu ni bilo.

Opozlo se je občutilo tudi pomankanje strokovne usposobljenosti. Demokratični parlamenti so se z "univerzalno nekompetentnostjo" vmešavali v vse mogoče stvari, katerim niso bili kos.

Posebno hudo se je to čutilo po vojski, ko so stopilo v ospredje predno težke gospodarsko in socialno politične naloze. /Nov položaj; potreba intenzivne popul. - in pol. politike/

O poleg tega so se v demokratičnih parlamentih posebno po uvedbi proporca, sile preveč razdrobile in tratile za v boju za trenutno večino.

Tudi centralistična ureditev demokratičnih držav ni več ustrezala novim tako zelo različnim gospodarskim in socialnim nalogam. Dokler je šlo samo za splošne politične ideje, je bil centralizem mogoč.

Vse to je dalo povod za nastanek in uveljavljenje nedemokratičnih in protidemokratičnih ideologij in struj: najprej boljševizma, potem pa fašizma in nemškega narodnega socializma. Vsi ti režimi so avtoritarni in totalitarni, torej naj vsej čuti nasproti liberalni parlamentarni demokraciji.

Stara liberalna parlamentarna demokracija je na ta način zašla v težko in zelo akutno krizo.

Prednja analiza glavnih mapak in težav moderne parlamentarne demokracije nam kaže, v čem naj iščemo bistvo prave demokracije današnjim razmeram ustrezajoče demokracije.

Demokracija pomeni vladu ljudstva zaradi vseh

spodarske in socialne povezanosti, skratka zaradi velike ko-

lektivizacije modernega življenja, da je danes za pravo demokracije potreben vladavski politični in državnega ljudstva

kar politične enote narava se mora ljudstvo vladati na vseh

področjih in v vseh upravnih enotah, mora priti povsod do

veljave in samovlade po vsej svoji kulturni, gospodarski

demokracijā pirmsi vēlēto guļstāvē. Liberāli
dobi jā lo - kā arī vēlētā - pirmsi vēlēto pār-
līdzīga guļstāvē, guļstāvē kāt norīkotie,
drīznei idejī.

Dāmes to mē redzējām. Vān derfēgi te dāmes
mēk v kultūrēm slakti pār populārēm,
mē sociālēm populārēm vēlētām kāt līdzīgi
līdzīgi pārtajā spusnā, jāmē redzē.

Ja tā jā dāmes mājotā pārītā vēlētā
demokrācijā le tādā, kā te guļstāvē pārītā
vēlēta na vēlētā podrogi r vēlētā uprāmītā
parīgātā.

Tā pirmsi da māra pārītā vēlētā
mē sākumā vēlētā mē sākumā kāt ja
drīznei politēm faktor, termiņi kādā
pārītā vējī kultūri (kādā varītākotā
mē varīkī), populārēm mē sociālēm
struktūrām

V spupomt uoch, pa houc nah olvck, h
u tarda orji sonvalus vloge in olgorn-
nort na p'ntueren nad're voodlode!

Da tyc iina pravco

a) ker so shupme sadere hkreki.
Ind. uppac velue vleve in mose
mijne vroli. tanji hul' del olgorn-
nort. (Homer o hyskler)

b) ker lakkos same lko nvolin
orji sonvalus fruktijo in maloy,
lakkos same fatto ~~vast~~ stori orji d'orches
d'olmox.

Poddetegistre, haker ja danes ~~gat~~^{Taks} gat
pondajzg in usajzj ma forj go uaran'
stari mejt, patentis ne more pukorach;
ne da li pomeni fruktijo velue pravco
veli, h so pri haki shupm' stan haker-
pali udelesuni's

Velabijig porrvalo, de fudjine
mrijg olvco vloht orji d'mudaneis
fruktij in maloy,

Kof paga ~~on~~ Vangga je. To ~~res pugli~~^{prepli}
olgornort, L'pula to velue hyskler. P

in socialni strukturi.

To je toliko bolj važno, ker je država in je javna uprava sploh prisiljena zelo intenzivno posefati na vsa področja skupnega življenja in ga mora vedno znova intenzivno organizirati in voditi.

Doba liberalizma vseh vrst je minula. Živimo v dobi vsesplošne vezanosti in podreditve skupnemu vodstvu. Temu se ni mogoče izogniti, gre le za to da bi bilo to vodstvo kolikor mogoče znosno in pa uspešno. To pa je samo tedaj, če je zares demokratično.

~~Ad 3/6~~ Tega, da ljudje avtoritarnih režimov vsaj za trajno ne morejo lahko prenašati, ni treba šele dokazovati. Vsak čuti in ve, da je njegov položaj v družbi šele tedaj zares človeški, človeka dosten, če lahko v svojih stvareh sam odloča in nima nihče drugi pravice in možnosti nad njim gospodari. Prav tako jasno je tudi da more biti zares uspešen in koristen edinole demokratičen režim. Kdo drugi pa naj zares dobro organizira in vodi najrazličnejše skupne, javne zadeve, če ne predvsem tisti, ki so pri tem najbolj neposredno udeleženi in zainteresirani. V tem pogledu velja isto kot pri komunizmu, ki hoče naj družba skrbi za ljudi.

~~Edino duševno kritikus zedinu u deja odgovor~~
Morli si spoprijem reči, kar vam zamenjeti. Tako iz vsega tega se vidi, da je bistvo prave, sodočnega razmeram in potrebam ustrezajoče demokracije v vsestranski zares splošni samovladci.

in socialni strukturi.

To je več's toliko bolj važno, ker je država in je javna uprava sploh prisiljena zelo intenzivno posegati na vsa področja skupnega življenja in ga mora vedno znova intenzivno organizirati in voditi. Doba liberalizma vseh vrst je minula; živimo v dobi vsesplošne vežanosti in podreditve, skupnemu vodstvu. Temu se ni mogoče izogniti, gre le za to, da bi bilo to vodstvo zares demokratično.

Bistvo prave, sodobnim razmeram in potrebam ustreza demokracije je torej v splošni samovladji, v važnosti demokratičnega društva, v skupnem organizirjanju vseh skupin naroda, torej naroda in države, pa tudi v občju, kjer je hodi poslovajajočih oseb, npr. uradnikov, delavcev, obrtnikov, uradnika, zaposlenega v javnem in privatem sektorju, zaposlenec v kulturnem, gospodarskem in socialnem in posebej še v teritorialnem oziroma političnem svetu. Skupka pa je 1) za samovlado naroda oziroma državnega ljudestva, pa tudi glavnih njegovih socialnih stanov, n.pr. kmetov, delavcev, obrtnikov, vseh vrst uradništva itd., 2) polem glavnih interesentov posameznih področij kulturnega ter gospodarskega življenja, vse to pa nele v državi kot celoti marveč tudi v ožjih territorialnih enotah, dželah, okrajih in občinah.

// To načelo sega tudi v mednarodno življenje/Načelo samoodločbe narodov/

~~storum~~

Demokracija v običajnem pomenu je torej samo ena, ožja oblika prave demokracije, samo ena oblika, v kateri se uveljavlja načelo obče samovlade. ~~Ravninske davčne ministrice~~
~~samovladosti.~~

Samo splošna oblika demokracije, samo splošna samo-vlada je pravična, ker preprečuje ~~stiheno in nelaže uporabost v pravu~~ ~~izkorisčanje drugih.~~ ~~pravno~~

III. Pogoji resnične demokracije

~~Primerena organizacija držbe~~ oziroma vseh važnejših ljudskih skupin v nji.

Prava demokracija ima po naravi stvari svoje meje. Vendar vsaj najvažnejše ljudske skupine morajo priti do veljave in samovlade.

To pa je mogoče samo, če je družba primerno organizirana, ali bolje če so primeromo organizirane vse take skupine v njih.

1) Zgolj politična organizacija torej ne zadošča. Poleg nje je nujno potrebna tudi organizacija po glavnih področjih javnega življenja in posebej tudi organizacija glavnih stavov.

Organizirati je torej potreba kulturno področje, življenja /področje umetnosti, posebej pa šolstva in ljudske prosvete/gospodarsko področje /glavne gospodarske panoge,

konsumenti /glavne stanove: kmete, delavce, obtnike, uradništvo/
[fa]staši navadne korporacijske ureditve se zlasti
slednjemu upirajo: v resnici pa je brez organizacije glavnih
stanov zares demokratična ureditev ~~xxx~~ javnega življenja
nemogoča.]

~~2/~~Vsa ta organizacija mora sloneti na svobodnem
združevanju oziroma še natančneje na svobodnem izbiranj
predstavnikov vsake skupine.

Kjer tega ni, ne more biti govora o demokraciji in
samovladji. Razni fašistične zgledi take organizacije nimajo
nič skupnega z resnično demokracijo oziroma z resnično samo-
vlado. Bistvena poteza teh režimov je, da dajejo ljudem nekaj
malega besede v strokovnih in socialnih zadevah, zato pa jim
odvzemajo ~~xxx~~ vso možnost političnega vpliva in odločanja.
Skratka to so avtoritarni režimi, ki prikrivajo svoj absolu-
tizem in nasilništvo z nesvobodnimi ~~xx~~ nedemokratičnimi ljudski-
mi zastopi v manj važnih rečeh. V glavnih vprašanjih nima ljud-
stvo sploh nikake besede.

~~2/~~Pravilna zveza med političnim pa strokovnim in
stanovskim ljudskim zastopstvom.

Načrti z dvojnim parlamentom. političnim in socialno
gospodarskim.

Mogoče so seveda tužni take oblike; vendar težava kako izravnavati nasprotja, oziroma nesoglasja med obema.

To je nujno potrebno, ker mora biti v državi končno le ena najvišja oblast. Ta pa je nujno politična.

Najnaravnnejša oblika je torej v tem, ~~da~~ ^{da} ~~zajamčiti~~ strokovnim, kulturnim in gospodarskim, ter stanovkim ljudskim zastopom ^{zajmici} primeren vpliv na zakonodajo in upravo v njihovih zadevah.

Pravica iniciative, z dolžnostjo ~~javne aktionske skupnosti~~ da mora parlament morebitno odklonitev predloga utemeljiti,

Stalni parlamentarni odbori itd., ¹⁷³ ker naj pripomore k temu, da bi prišlo tudi v politični parlament več strokovnih ljudi. Polтика postaja že take vedno bolj strokovna zadeva.

IV. Težave resnične demokracije
1/Celotna zamisel je zelo komplicirana. Ne gre drugače ker je moderno življenje tako silno sestavljeno in vse vprek prepleteno.

Posledica tega nešteto organizacij, zastopstev in sij. Nevarnost, da se ljudje v tem ne bodo prav znašli, in bodo slabo vršili svoje funkcije.

To velja toliko bolj ker primanjkuje sposobnosti ljudi in bodo zazadi tega prišle v različne zastope isti ljudje.

kaj hitro naveličajo
Tudi se ljudje takega javnega dela/- zlasti, če ni
plačano, in ob v večini primerov ne more biti, ker bi vse
skupaj preveč stalo.-

Naveličajo se tudi ljudje, ki naj bi v tako mnogo-
vrstne zastope volili svoje predstavnike in njih delo zasle-
dovali in nadzirali. Tudi v tem je zelo velika nevarnost. Saj
so se ljudje navadne demokracije očitno naveličali - drugače
si je ne bi dali tako lahko vzeti.

2/Za uspeh resnične demokracije je torej potreba:

a/množica sposobnih, delavnih in požrtvovalnih ljudi, ki
naj bi prevzeli vse najraznovrstnejše javne funkcije, ki zahte-
vajo mnogokrat veliko strokovnega znanja in dela.

b/zadostna splošna izobrazba množic, da znajo
vsaj toliko pravilno soditi o javnih zadevah, da si izvolijo
dobre zastopnike, ki jih potem pri njihovem delu tudi pri-
merno spremljajo in nadzirajo. Današnja vzgoja gre ravno v
nasprotno smer. Demokracija je knjiga.

Če si vse to tako premislimo se nam pokaže, da je mnogo
laže zamisliti si kar najpopolnejši sestav resnične demokracije,
kakor pa odgovoriti na vprašanje, kje dovolj sposobnih, poštenih
in požrtvovalnih ljudi, ki naj bi vse to delo opravljali in ga
nadzirali. Prav tako ter, kako mnoge so to
pravljene.

Pomeju zbruhovat
na vlastnosti nezadovolj

Vsekakor pa je na osnovi tega očitno, da je uresni-

čenje prave demokracije mogoče samo kot plod dolgotrajnega sistematičnega prosvetnega in organizatoričnega dela, ~~ki~~ ljudi polagoma uvaja v naloge in probleme modernega življenja.

Skratka: resnična demokracija je ideal, za katerim moramo stremeti in ga v skladu z vsakokratnimi razmerami in možnostni smotrno in vztrajno uresničevati. Samo taka pot vodi stalno naprej do kar najpopolnejše samovlade vseh ljudskih slojev in zalsti tudi vseh narodov.